

Veliko duhovno podjetje

Po nauku velikega apostola sv. Pavla prihaja vera iz poslušanja besede božje. Božja beseda pa se oznanja redno vsako nedeljo in praznik pri službi božji. Vendar se zdi, da se živa vera in lepo življenje po veri samo z rednim oznanjevanjem besede božje le težko ohranjujeta.

Zlasti moderno življenje je preveč nemirno, raztreseno, številnim vplivom izpostavljeno, v same materialne skrbi zakopano, od moralne pokvarjenosti ogroženo, da ne bi potreboval več ali manj vsak krščanski človek tudi izrednih verskovzgojnih vplivov, da ohrani in še izpopolni svoje versko prepričanje in življenje po veri.

V ta namen nam služijo razne tridnevne, duhovne vaje in druge take izredne pobožnosti, katerih se pa navadno poslužujejo le bolj goreči verniki.

Po cerkvenem zakoniku so škofje in župniki vprav dolžni skrbeti, da se vrši v vsaki duhovniji vsaj vsakih deset let tako zvani misijon, ko pridejo v župnijo izredni misijonarji s to nalogo, da s posebnimi govori zdramijo vse vernike iz verske mlačnosti k novi gorečnosti za božjo čast in svoje lastno zveličanje.

Ob misijonu pride v marsikako dušo znova srčni mir in veselje. Številni ljudje, ki so že stopili na pot mlačnosti in pogube, se ovedo svojega nevarnega dušnega stanja in se povrnejo na pot zveličanja.

Sv. misijon je za celokupno župnijo brez dvoma najvažnejše duhovno podjetje.

V Gorici že dvajset let nismo imeli takega misijona in dušnopastirske razmere so bile zaradi nesrečnih političnih vplivov že od nekdaj v našem mestu take, da so bili slovenski verniki prav hudo zanemarjeni. Mnogim je gotovo še v spominu, kako grdo so neki nespetmetni ljudje zadnji misijon motili in brez dvoma v veliki meri njegove sadove tudi pokvarili. Zli duh je moral biti kar vesel, da so mu takrat ti ljudje tako dobro služili.

Naš prevz. g. nadškof je določil, naj bo za naše mesto letos sv. misijon. Misijon za italijanske vernike so iz raznih razlogov odložili na prihodnje leto. Za slovenske vernike pa bo na željo naših vernikov in dušnih pastirjev že letos v cerkvi sv. Ignacija od 23. oktobra do praznika vseh svetih 1. novembra. Upamo, da bo ta misijon v sedanjem bolj demokratičnem in bolj krščanskem ozračju res dobro uspel, čeprav bo neprijeten kakemu napetežu, ki v svoji bolni domišljiji vidi povsod le politiko.

Toda pravi uspeh tega podjetja je odvisen zlasti od sodelovanja vseh slovenskih vernikov samih. Veliko bo njihovo zadoščenje, ako s svojim sodelovanjem dosežejo, da mnogo njihovih bratov in sestra najde pri Bogu spet tisto srečo, ki jo človek v svetu tako lahko zgubi, a jo dobi nazaj samo pri Bogu, za katerega je ustvarjeno vsako človeško srce.

Začnimo kar takoj z molitvijo pripravljati Bogu to tako važno duhovno podjetje.

vosti, ki jo širijo proti nam, govori vedno o bodočnosti. Klevetajo nas za to, kar neki nameravamo narediti, ne za to, kar smo naredili. Niti v prvi, niti v drugi svetovni vojni namreč nismo ničesar vzeli drugim državam, da bi se sami s tistim obogatili... »

Neki komentator tega obširnega članka pravi, da tudi vprašanje človeških žrtv Rusije za zmago nad Hitlerjem še ni dovolj pojasnjeno in da bi bilo treba ugotoviti, ali niso bile te žrtve pravi zločin nad lastnimi državljani, kajti milijone vojakov je ruska strategija gnala v smrt kot živino v klavnico.

Med vojno je nemška vojska večkrat kar strmela, kako je mogoče svoje lastne ljudi tako brezsrčno uničevati.

Opcijska kolobocija — in strahovanje

ali
Množica se mi smili

letos ni smela iz cerkve, ker ji rdeči gospodarji tega niso dovolili. Zmislili so se namreč, da je ravno ta dan treba imeti velik praznik »novega kruha«. Zar to so organizirali po mestu velike parovke. Zaradi tega so ukazali, da procesija z desnič sv. Štefana ne sme motiti tolikih slovesnosti in da se more vrstiti le po stranskih ulicah okrog stolnice. To se je kardinalu Mindszentiju za malo zdelo in je procesijo odpovedal.

Z Ogrske poročajo tudi, da je tamkajšnja policija aretirala okrog 70 duhovnikov, češ da organizirajo med kmeti odpor zoper kolhoze.

Umirajočega Beneša je obiskal praški nadškof msgr. Beran. Ko je prišel k bivšemu predsedniku, je bil ta že v nezavestni. Nadškofa je sprejela Beneševa žena, ki je stala svojemu možu v boleznih zvesto ob strani. Ali je prejel predsednik Beneš tudi zakramente za umirajoče pri zavesti, ni znano. Na vsak način je bil v življenju bolj veren kakor Masaryk in je vedno poskušal doseči mirno sožitje med češkoslovaško republiko in Vatikanom. Bil je odločno proti kulturnemu boju zoper katol. Cerkev na Če-

škoslovaškem, ki so ga začeli komunisti. Bivši češkoslovaški predsednik je umrl na svojem posestvu Sezimovo Usti dne 3. septembra ob 6h zvečer.

Kronanju kraljice Julijane, ki se bo vršilo 6. septembra v Amsterdamu na Holandskem, je sv. oče poslal posebnega zastopnika v osebi nuncija nadškofa msgr. Valerija. Holandsko ljudstvo se na ta dogodek pripravlja z največjim navdušenjem, da pokaže ob tej priliki svojo veliko hvalečnost do kraljice matere, ki bo te dni odstopila po 40 letih vladanja, in svojo zvestobo novi kraljici, ki bo ta dan zasedla kraljevski prestol.

Procesijo so napadli v škofiji Fermo (Marche), ko je šla s podobo M. B. iz ene vasi v drugo, nekateri fanatiki, ki jih časopisje ne imenuje bolj natančno. Mislimo, da gre tu zopet za kak napad komunistov, ki imajo nekaj monopol za tako delovanje v »gospodarski« prid delavcem in kmetom.

Nemški katoličani so v Mainzu praznovali svoj 72. katoliški shod. Zadnji tak shod je bil pred 16 leti.

Ranković pa je obdržal svoje notranje ministrstvo, kjer gospodari čez ves politički aparat v državi in čez OZNO, obenem pa je postal tudi podpredsednik vlade. Tako imajo ti trije moške vse državne vaje v rokah in bo gorje vsem tistim, ki pridejo na sum, da simpatizirajo s Kominformom. Začeli so že s čiščenjem vojske in nezanesljivi generali in polkovniki že polnijo ječe. Začeli so tudi s čiščenjem policije in v pokrajinskih vladah ni več noben minister ali višji uradnik varen pred izčiščenjem OZNO.

Preprosto ljudstvo po državi pa o teh nevihtah med komunističnimi vrhovi prav malo ali celo ničesar ne ve. Morda je še najbolje tako. Bori se v težki borbi za vsakdanji kruh; Tito mu je obljubil namesto koruzne moke vendarle enkrat pšenice.

„Soča“ je rekla. Torej!

Ta list z »jasnim in izgrajenim« programom je 4. IX. slovesno izjavil, da niso izdajalci tisti Slovenci, ki želijo ostati na tej zemlji (to pač razodevajo sedaj z opcijsko), »za katero so optirali Slovenci že pred 1300 leti«. Torej optanti so zvesti svojim pravičnim prednikom in niso nikakor ne izdajalci svojega rodu.

To naj »Soča« dopove še vsem funkcionarjem v FRLJ in naši optanti, ki se bojijo represalij radi opcije za mirno življenje na tej zemlji, bodo mirni. To »rodoljubno« glasilo je predloško čakalo s to izjavo.

Da le ni tudi ta izjava ena izmed številnih slabih avantur tiste »Soče«, katere »globokokumni« pisci sami ne vedo, komu služijo; ali svojim narodni ideji, kar bi radi, ali koristim mednarodnega komunizma, kar morajo kot ponižni slugi molče prenašati.

Ta izjava »Soče« je tako dragocena, da radi požremo njene psovke, ki so le običajni znaki njene kronične bolezni.

Domače novice

TRST